

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520204555
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1520204555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a Mgr. Aleny Čakváriovej o maloleté dieťa: B. U., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - T. U., narodená dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: T.C. XX, XXX XX X., a otec - T. Q., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: L. XXX/X, XXX XX T., o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12. marca 2021, č.k. 22P/88/2020-101, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12. marca 2021, č.k. 22P/88/2020-101 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 12.03.2021, č.k. 22P/88/2020-101, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú B. z doterajšej sumy 120,- eur mesačne na sumu výške 210,- eur mesačne a to vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletej. Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 11.08.2020 do 11.03.2021 v celkovej výške 601,- eur uložil otcovi povinnosť zaplatiť k rukám matky maloletej do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 22P/59/2017-116 zo dňa 08.02.2018 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom podaným súdu prvej inštancie dňa 11.08.2020, doplneným a opraveným dňa 24.08.2020, sa matka domáhala zvýšenia výživného na maloletú B., a to počnúc dňom 17.09.2019 zo sumy 120,- eur na sumu 260,- eur mesačne, ako aj zaviazania otca na polovicu preukázaných nákladov z liečebného pobytu maloletej, ako aj z očného vyšetrenia a z kúpy bicykla.

3. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 22P 59/2017-116 zo dňa 08.12.2018 bolo naposledy určené výživné na maloletú. Dňa 05.03.2019 matka dohodou ukončila svoj pracovný pomer, keďže na základe lekárskeho posudku dlhodobo stratila spôsobilosť vykonávať dovtedajšiu prácu, následkom pracovného úrazu, a následne matke bola diagnostikovaná osteoporóza. Matke so starostlivosťou o maloletú do 05.03.2019 vypomáhala jej matka, ktorá je onkologickým pacientom, a už naďalej nemohla pre svoj zdravotný stav vypomáhať v starostlivosti o maloletú. Matke sa z tohto dôvodu zmenila jej finančná situácia, nakoľko jej príjem sa výrazne znížil, od 16.09.2019 začala matka poberať opatrovateľský príspevok, do tohto času žila z odstupného. Maloletá absolvovala

liečebný pobyt v sume 670,- eur, ktorý pre matkin zdravotný stav v roku 2019 nemohli absolvovať, matka maloletej robí doprovod na liečenie a toto liečenie má maloletá odporúčané absolvovať každý rok. Maloletá má tiež odporúčané Nordic Walking, bicyklovanie na tréning hypotonusu a redukciu váhy, avšak jediný vhodný bicykel pre maloletú skrz to, že nevie udržať rovnováhu, je trojkolesový, ktorého cena je 450,- eur. Maloletá naďalej trpí inkontenciou, navštevuje očnú kliniku P., kde vyšetrenie stojí 100,- eur. Každoročne maloletá musí absolvovať trojdňové vyšetrenie v Martine. Otec maloletej nad rámec súdom stanoveného výživného neprispieva, toto je vymáhané cestou súdneho exekútora, aj napriek tomu, že otcovi odbudla jedna vyživovacia povinnosť voči dcére W.. Otec sa vrátil žiť po smrti svojho otca k svojej matke, vlastní nehnuteľnosť, predal svoje osobné motorové vozidlo v sume 650,- eur, a dal si urobiť kerku. Matkin príjem sa výrazne znížil, momentálne jej príjem predstavuje opatrovateľský príspevok vo výške 590,- eur, v ktorej sume je zarátaný aj príspevok na pohonné hmoty. S ohľadom na zdravotné problémy maloletej, ako aj zmenu pomerov na strane matky existuje dôvod na zvýšenie výživného, a to počnúc dňom 17.09.2019, keď matka nastúpila na opatrovateľský. Maloletá je Z., je na liečbe X. s potrebou W., trpí B., má V., N., a preto potrebuje celodennú starostlivosť. Od 17.09.2019 je matka poberateľkou opatrovateľského príspevku vo výške 476,74 eura, príspevku za celodennú opateru vo výške 100,- eur, detských prídavkov vo výške 24,95 eur, príspevku na benzín vo výške 35,88 eur.

4. Otec sa k návrhu matky vyjadril vo svojom podaní doručenom súdu dňa 23.10.2020 tak, že matka súdu riadne neosvedčila dôvody, ktoré uviedla vo svojom návrhu - nezdokladovala zhoršený zdravotný stav maloletej, ako aj zmenu pomerov. Otec má štyri deti, pričom jeho dcéra W., narodená XX.XX.XXXX, je zárobkovo činná a býva v samostatnej domácnosti. Naďalej má však otec vyživovaciu povinnosť k maloletému G., narodenému XX.XX.XXXX, v sume určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava III vo výške 150,- eur mesačne, a k maloletému Y., narodenému XX.XX.XXXX, a na základe rodičovskej dohody uhrádza výživné vo výške 80,- eur mesačne. Otec nie je vlastníkom nehnuteľnosti, v minulosti vlastnil rodinný dom v obci Kuklov, aktuálne však žije v dome svojej matky, ktorej prispieva na náklady spojené s bývaním vo výške 105,- eur mesačne. Taktiež predal svoje osobné motorové vozidlo zn. G. O., nakoľko bolo zrecyklované. Naďalej je zamestnaný v spoločnosti K. U., U..G..C. v Malackách, s čistým mesačným príjmom vo výške 850,- eur. Otec svoj životné náklady vyčíslil na sumu 870,- eur, pričom má za to, že ak je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť si ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Zákon totiž neukladá rodičom povinnosť zvyšovať životnú úroveň dieťaťa nad rámec svojich možností, životná úroveň dieťaťa nemôže byť neúmerne zvyšovaná nad rámec životnej úrovne rodiča, čím ho dostáva do existenčných problémov. Otec súhlasil s tvrdením matky, že na maloletú nad rámec súdom stanoveného výživného ničím neprispieva, a to z dôvodu, že maloletú nepozná, keďže matka od narodenia otcovi bránila v styku s ňou a neželala si udržiavať akýkoľvek kontakt. Otec má za to, že na jeho strane nenastala taká zmena pomerov, ktorú by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného v zmysle podaného návrhu matky a návrh matky žiadal zamietnuť.

5. Súd prvej inštancie predmetnú vec právne posúdil podľa § 24, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a vecne vychádzal zo skutočného stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého uviedol, že naposledy bolo o výške vyživovacej povinnosti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 22P/59/2017-116 zo dňa 08.02.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 22P 89/2017-120 zo dňa 29.02.2018 v znení rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/221/2018-157 zo dňa 13. novembra 2018, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú B. U., nar. XX.XX.XXXX, od 22.03.2017 zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne, ktoré výživné uložil otcovi povinnosť platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dlh na zročnom výživnom od 22.03.2017 do 08.02.2018 vo výške 309,67 eur uložil otcovi uhradiť k rukám matky do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, pričom týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Malacky, č.k. 27C/90/20111-173, zo dňa 08.06.2012 v rozsahu vyživovacej povinnosti otca. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

6. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatoval, že od predchádzajúcej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca uplynula ku dňu podania ďalšieho návrhu na zvýšenie výživného doba dva a pol roka a ku dňu rozhodovania doba troch rokov. Maloletá naďalej navštevuje základnú školu, jej zdravotný stav je de facto nezmenený, ako v čase posledného rozhodovania súdu - maloletá je uznaná ako ZŤP. V zmysle predloženej lekárskej správy vystavenej dňa 24.01.2020 MUDr. Petrom Ďurdíkom, PhD., pediatrickým pneumológom a ftizeológom, maloletá má diagnostikovaný V. U.

súvisiaci so spánkom, je J., na domácej liečbe s potrebou kyslíka X,X-X I, saturačne sa drží v norme. Počas dňa je stav maloletej dobrý, je vnímavejšia, začína viac rozprávať, tvorí vety, hýbe sa dostatočne, vládze, jej hmotnosť je 102 kg (v októbri 2018 90 kg), výška 144 cm (v marci 2018 135 cm). Naďalej trpí obštrukčným U.B. H. Ď. U. P. W. U. V. U.T. L. C., na I. X., H. D., L.-A. U. + ostatné diagnózy. Je vo veku cca desať a trištvrte roka, pričom náklady spojené s jej výživou vzrástli nielen v súvislosti s jej vyšším vekom, ale aj v súvislosti s prirodzeným rastom životných nákladov, ale najmä z dôvodu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu. Náklady maloletej matka vyčíslila mesačne nasledovne: 30,- eur vitamíny; 60,- eur podložky; 50,- eur obuv; 50-80,- eur oblečenie; školské potreby 100-150,- eur; ZRPŠ 30,- eur, poisťka 30,- eur. Okrem toho liečebný pobyt 670,- eur, očné vyšetrenie 100,- eur; 450,- eur na rehabilitačný bicykel, 25,50 eura doplnky k bicyklu.

7. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že otec je aktuálne naďalej zamestnaný v spoločnosti K. U. U..G..C., za obdobie od septembra 2018 do decembra 2018 čistý mal mesačný príjem vo výške 970,54 eur, za rok 2019 dosiahol u tohto zamestnávateľa čistý mesačný príjem vo výške 885,42 eur a za obdobie od januára 2020 do septembra 2020 čistý mesačný príjem vo výške 877,78 eur, pričom si uplatňoval daňový bonus na dieťa vo výške 45,44 eura mesačne. Otec uviedol, že jeho pravidelné mesačné náklady činia cca 870,- eur, z toho na energie 105,- eur; na výživné na maloletého G. 150,- eur; na výživné na maloletého Y. 80,- eur a na maloletú B. 120,- eur, na stravu a drogériu vynakladá 130,- eur, na telefón a TV 15,- eur; na oblečenie cca 50,- eur, na pôžičku 190,- eur a na nepredvídateľné výdavky 30,- eur. Od septembra 2018 mu ubudla jedna vyživovacia povinnosť, a to ku W. Q., narodenej XXXX, na výživu ktorej mal určené výživné v sume 70,- eur mesačne. Otec svoj osobný stav od poslednej úpravy výživného nezmenil, je naďalej rozvedený, aktuálne žije v jednej domácnosti spolu so svojou matkou, keď ukončil svoj predchádzajúci partnerský vzťah. Jeho matka je starobná dôchodkyňa so starobným dôchodkom vo výške cca 400,- eur. Okrem maloletej B. má vyživovaciu povinnosť k maloletému G. Q., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 150,- eur mesačne určenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/210/2019-37 zo dňa 08.09.2019 v spojení s odmietajúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/109/2020-55 zo dňa 19.01.2021, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie otca, a k maloletému Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého výživu platí na základe rodičovskej dohody vo výške 80,- eur mesačne. K maloletému Y. otec uviedol, že nastúpil do materskej školy a náklady na jeho výživu sa budú zvyšovať. Za mesiace máj 2020 - júl 2020 otec predložil zálohové platby na plyn vo výške 71,- eur mesačne, za mesiace máj 2020 - júl 2020 po 44,- eur mesačne za elektrinu, za vodu mesačne 13,38 eur a vyúčtovanie za plyn za zúčtované obdobie december 2018 - december 2019 vo výške 433,31 eur splatných 22.1.2020, na základe ktorého došlo k zvýšeniu mesačných záloh z 33,- eur na 71,- eur. Otec v domácnosti so svojou matkou kúria primárne tuhým palivom, doplnkovo plynom. Na zimu kupujú s rezervou 2 fúry každú za 350,- eur, keď minú cca 1,5 fúry. Naďalej je otec sledovaný kvôli C., keď poslednú kontrolu mal zrušenú kvôli korone, a teda nemohol súdu predložiť aktuálnu lekársku správu. Túto súdu predložil až na pojednávaní konanom dňa 12.03.2021, z ktorej vyplýva (vystavená dňa 29.01.2021 MUDr. Martou Huszárovou z ambulantného centra K.), že pre bolesti v päťach bol vyšetrený, dostal ortopedické vložky, P. P. I. C., dlhodobu najmä po záťaži, v noci sa už nebudí pre bolesti - vymenil matrac. G. X O. G. obdeň - do decembra 2020, H. J. X S. obdeň bez inej pravidelnej medikácie. Obsah kostnej hmoty bol pod dolnou hranicou normy pre daný vek a pohlavie, event. hraničná C., ak za rizikový faktor berieme nedostatočný príjem vápnika, tiež v etiológii možná genetická záťaž. Podľa J. X/XXXX došlo k nárastu kostného minerálu v chrbtici, podľa J. X/XXXX je obsah kostného minerálu v norme. Podľa aktuálnej 1/2021 norma, nárast v L.. U., bez H. K. L.G. N. H. U.. S. -L. T. U. B., V. - U. O. W. L., V. P. J.. na J. V. B., W. C. U. B.. P. I. S., U. W. O. P.. Odporúčanie: pravidelná pohybová aktivita, nedvíhať ťažké predmety, nevhodná dlhodobá práca v sede, chôdza denne min. 60 min., vhodná tiež G., dostatok P. v strave, zvýšiť príjem K., pokračovať v doterajšom užívaní liekov. Otec má naďalej diagnostikovanú poruchu V. H. Š. W., H. H. L. T..

8. Matka je taktiež naďalej slobodná, nepríbudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť, jej rodinný stav je nezmenený. Naďalej žije v spoločnej domácnosti spolu so svojou matkou, starobnou dôchodkyňou, ktorej príjem je starobný dôchodok aktuálne vo výške 417,60 eur. Podľa matkou predloženej lekárskej správy zo dňa 07.01.2019 vystavenej MUDr. Martinom Gajdošom, ortopédom, má diagnostikovanú S. J., nepreťažovať, pričom doterajšie pracovné zaradenie (poštová doručovateľka) je absolútne nevhodné. Od septembra 2018 do februára 2019 matka bola PN s celkovým vyplateným nemocenským v sume 1.878,90 eur za uvedené obdobie. V čase od 06.03.2019 do 15.09.2019 bola matka v evidencii uchádzačov o zamestnanie s priznaným nárokom na dávku v nezamestnanosti celkovo v sume 2.153,50 eur za uvedené obdobie. Na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo

dňa 10.09.2019, číslo X.-X má s účinnosťou od 01.06.2019 priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je maloletá, za obdobie od 01.06.2019 - 30.06.2019 vo výške 469,36 eur a od 01.07.2019 vo výške 530,35 eur, od júla 2020 vo výške 576,74 eura. V roku 2020 celkovo bola matka poberateľkou sociálnych dávok vyplácaných Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave vo výške 637,57 eur. Svoje výdavky matka vyčíslila nasledovne: nájomné vo výške 200,- eur mesačne; plyn 25,- eur štvrťročne; 62,- eur mesačne na elektrinu; TV a internet vo výške 40,- eur mesačne, titulom poisťky na svoju osobu 48,- eur; benzín 60,- eur mesačne; strava 200,- eur mesačne; hygienické potreby 160,- eur mesačne; telefón 40,- eur mesačne; 158,- eur pôžička. Z matkou predloženej správy z J. zo dňa 15. decembra 2020 vyplýva, že W. J. D. T. Y. Z.Ž. P. L. C., C. S., P. J., kontrola o dva roky.

9. Otec na výživu maloletej B. výživné hradí prostredníctvom vykonávanej exekúcie, o maloletú sa nezaujíma a nestará. Iným spôsobom sa otec na výžive maloletej nepodieľa, teda akákoľvek osobná starostlivosť, ale aj ostatná výživa s výnimkou súdom určeného výživného zaťažuje matku.

10. Na pojednávaní konanom dňa 12.03.2021 otec uviedol, že mu Okresný súd Bratislava III zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletého G. Q., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80,- eur na sumu 150,- eur mesačne, počnúc dňom 14.08.2019, a zároveň určil povinnosť splácať ročné výživné v splátkach po 20,- eur mesačne, spolu s bežným výživným. Aktuálne mu bola pozastavená výplata daňového bonusu na syna Y., vrátane ktorého dosahoval priemerný príjem 850,- eur netto a taktiež po zmene vedenia prišiel o úľavy v práci. Na dopyt konajúcej sudkyne, aké má náklady spojené s liečbou indikovanou podľa predloženej lekárskej správy, uviedol, že tieto nevie uviesť, keďže ich má cca každé tri mesiace, pričom nedopĺňa zásadne vyššou sumou. Otec na záver uviedol, že vzhľadom na to, že je zaviazaný na výživu staršieho syna G. sumou 150,- eur mesačne, je ochotný rovnakou sumou začať prispievať aj na výživu maloletej B., keď však zdôrazňuje, že vyššia suma výživného bude pre neho likvidačná.

11. Matka zotrvala na svojom návrhu a na výzvu súdu smerujúcu k prípadnému uzavretiu rodičovskej dohody uviedla, že minimálna suma, s ktorou by dokázala vyjsť na výživu maloletej, predstavuje čiastku 200,- eur.

12. Pokiaľ ide o priznanie spätného výživného súd prvej inštancie uviedol, že matka súdu nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili domáhať sa zvýšenia výživného skôr a uplatniť zákonný nárok riadne a včas, a preto nevyhovel jej návrhu na spätné zvýšenie od času, kedy jej bol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie maloletej B., ako fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, t.j. 17.09.2019, súd pristúpil k zvýšeniu výživného v súlade so zákonom až počnúc dňom podania návrhu na súd, t.j. 11.08.2020.

13. V posudzovanej veci bolo vyššie uvedeným vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že boli splnené zákonné podmienky na zmenu rozhodnutia o rozsahu vyživovacej povinnosti a to predovšetkým vzhľadom na zásadnú zmenu pomerov na strane oboch rodičov - v prípade matky, v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu, ktorý jej neumožňoval vykonávať predchádzajúce zamestnanie, pričom vzniknutá situáciu jej umožnila prevziať osobné zabezpečovanie nutnej osobnej starostlivosti o maloletú, v dôsledku jej závažného zdravotného postihu a v prípade otca, v dôsledku odbudnutia vyživovacej povinnosti k najstaršej dcére, avšak tiež s prihliadnutím na vzdanie sa majetkového nárastu titulom zákonného dedičského podielu v značnej hodnote (41.648,34 eur), ktorú skutočnosť musel súd zohľadniť pri schopnostiach a možnostiach otca v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1. Zákona o rodine.

14. Súd prvej inštancie konštatoval, že zdravotný stav maloletej B. je naďalej zlý, pričom titulom svojho závažného zdravotného postihu má okrem nutnej potreby osobnej starostlivosti zo strany inej osoby, v danom prípade matky, zvýšené výdavky na svoju výživu, spojených napr. s potrebou pohybových aktivít a pravidelného absolvovania liečebných pobytov, za ktoré matka preukázala náklady vo výške cca 670,- eur ročne. Matka už nie je zamestnaná, keď lekárskou správou preukázala objektívne dôvody ukončenia jej pracovného pomeru. Od 01.06.2019 je poberateľkou opatrovateľského príspevku na maloletú B.. Otcovi ubudla jedna vyživovacia povinnosť k dcére W., je naďalej zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, ukončil predchádzajúci partnerský vzťah, a aktuálne žije v spoločnej domácnosti spolu so svojou matkou, starobnou dôchodkyňou, v ktorej spolu hospodária. Od poslednej úpravy výživného potreby maloletého dieťaťa nepochybne vyrástli aj s ohľadom na plynutie času a s tým spojený prirodzený rast životných nákladov, ako aj ďalšie výrazné náklady spojené s jej zdravotným postihom

a súvisiacou rehabilitáciou. Vzhľadom na rastúci fyzický vek sa od času poslednej úpravy podstatným spôsobom zvýšili výdavky aj na jej bežnú výživu, keď vzhľadom na obezitu má prirodzene špecifické nároky na stravovanie. Ku dňu podania návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca súd považoval za objektívne a reálne zodpovedajúce potrebám maloletého dieťaťa, ako aj pomerom na strane oboch rodičov, zvýšenie výživného zo strany otca na sumu 210,- eur, t.j. zvýšenie o 90,- eur, keď samotný otec deklaroval schopnosť prispievať na jej výživu vyššou sumou o 30,- eur, zodpovedajúcou potrebám jeho ďalšieho syna, keď však súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní musel prihliadnuť na zvýšené náklady na výživu maloletej spojené s jej závažne zhoršeným zdravotným stavom, vyžadujúcim osobitnú starostlivosť, ktorú zabezpečuje matka maloletej, čo však má obmedzujúci vplyv na jej vlastné zárobkové schopnosti a možnosti. V tejto súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil, že pri stanovovaní výšky výživného povinnému rodičovi zohľadňuje odôvodnené potreby dieťaťa ako oprávnenej osoby a zodpovedajúce primerané výdavky, ktoré zahŕňajú jednak potreby základné: stravovanie, ošatenie, hygiena, školské výdavky, cestovné do školy, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky spojené s liečbou. Súd prvej inštancie pritom vychádzal z bežných nákladov na výživu maloletého dieťaťa. Za zohľadnenia rodinných prídavkov a sociálnych dávok poberaných matkou, ako aj podielu jej vyživovacej povinnosti kompenzovanej v posudzovanom prípade výraznejšie jej osobnou starostlivosťou, mal súd prvej inštancie teda za to, že schopnostiam a možnostiam otca zodpovedá stanovená výška výživného vo výroku rozsudku.

15. Vo vzťahu ku schopnostiam a možnostiam otca súd prvej inštancie nemohol v danom prípade vychádzať iba z deklarovaného, resp. vykazovaného príjmu, ale zo schopností a možností otca. Súd otcovi dáva do pozornosti, že každý rodič je povinný počínať si vo svojich pracovných a podnikateľských aktivitách predovšetkým s prihliadnutím na svoju zodpovednosť za výživu všetkých detí, ktoré sú na neho odkázané výživou, keď jeho vyživovacia povinnosť predchádza všetky jeho ďalšie výdavky. Povinnosťou rodiča je pritom vyživiť svoje deti, a to aj na vlastný úkor. Nezodpovedné konanie otca, ktorý sa vzdal výrazného majetkového prospechu titulom dedičstva v značnej výške (41.648,34 eur - svojho zákonného dedičského podielu v dedičskom konaní po svojom otcovi), v žiadnom prípade nemôže byť na úkor jeho vyživovacej povinnosti k maloletemu dieťaťu s poukazom na už konštatovanú prvoradú povinnosťou každého z rodičov vyživovať svoje deti, a to aj na vlastný úkor a súvisiacu povinnosť rodiča predovšetkým zabezpečiť výživu svojho dieťaťa. Aj z toho dôvodu pre stanovenie výšky výživného platí tzv. zásada potenciality a nie zásada fakticity zárobku, z ktorého dôvodu je pre určenie výživného rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosiahnuť, keby riadne využíval svoje schopnosti a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje preto, že tieto svoje schopnosti bez objektívnych prekážok riadne nevyužíva. Za vzdanie sa majetkového prospechu sa spravidla považuje odmietnutie dedičstva, výhry, daru. Už aj samotné nevykonanie pozitívneho konania - neprebratie si svojho dedičského podielu ako svojho zákonného nároku súd musí vyhodnotiť ako vzdanie sa majetkového nárastu. V danom prípade je teda naplnený znak potenciality spočívajúci v požiadavke, aby výživou povinný - otec - vykonal to, čo je v jeho schopnostiach a možnostiach (riadne prevzal svoj dedičský podiel), v rámci inštitútu výživného by boli uspokojené odôvodnené potreby oprávneného - maloletej B.. Nakoľko otec súdu nepreukázal ospravedliteľný dôvod, pre ktorý došlo z jeho strany k vzdaniu sa majetkového nárastu titulom dedičstva, súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z jeho potenciálneho príjmu a potenciálnych majetkových pomerov, t.z. ako by nadobudol predmetnú majetkovú podstatu v prípade, že by sa vyššie vyčísleného majetkového prospechu nevzdal.

16. S poukazom na takto zistené pomery účastníkov konania mal súd prvej inštancie za to, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti pre maloletú B. odo dňa podania návrhu na súd bol podaný dôvodne. Pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že na strane maloletého dieťaťa došlo k nárastu výdavkov súvisiacich s jeho vekom a zdravotným stavom. Navyše matka maloletemu dieťaťu zabezpečuje svojou osobnou starostlivosťou asistenciu a opatrovanie, čo má zásadný vplyv na jej vlastnú zárobkovú činnosť, a teda možnosť podieľať sa na výžive maloletej vo finančnom vyjadrení. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že matka nie je v pracovnom pomere, tento bol ukončený, je opatrovateľom maloletej B.. Otec je naďalej zamestnaný u toho istého zamestnávateľa s porovnateľným príjmom, odbudla mu jedna vyživovacia povinnosť k dcére. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní zohľadnil aj to, že otec má naďalej po nadobudnutí schopnosti samostatne sa živiť najstaršej dcéry, ktorá bola v jeho osobnej starostlivosti, dve ďalšie vyživovacie povinnosti, a že okrem súdom stanovenej výšky výživného žiadnym iným spôsobom potreby maloletej B., zvýšené vzhľadom na jej závažný zdravotný postih, nezabezpečuje. U otca bolo nutné pri určovaní výživného vziať do úvahy jeho odbornosť, produktívny vek /necelých XX rokov/, ale aj to, že zo zdravotného hľadiska mu nie sú trvale odčerpávané

zásadné finančné prostriedky na lieky, rehabilitácie, zdravotnícke pomôcky, liečebné pobyty a pod. Nie všetky náklady dieťaťa sa preukazujú - ide o všeobecne známe náklady na výživu, služby, školskú činnosť a pod. Súd prvej inštancie prihliadol aj na vývoj životných nákladov, nárast cien tovarov a služieb, ktoré sa vo všeobecnosti zvýšili, keď matka z doterajšej výšky výživného zvýšenej začiatkom roku 2018 v súčasnom období zabezpečuje väčšinu potrieb dieťaťa nutnou osobnou starostlivosťou, nároky na ktorú vzhľadom na zdravotný stav dieťaťa nieže neklesajú, ale naopak rastú. Bez zvýšenia výživného na maloleté dieťa zo strany jeho otca by matka v súčasnosti len s ťažkosťami zabezpečovala všetky jeho odôvodnené potreby vo finančnom vyjadrení, keď nie je spravodlivé očakávať, že osobnú starostlivosť o maloletú, na ktorú je odkázaná v dôsledku zdravotného postihu, by naďalej mala zabezpečovať stará matka z matkinej strany v dôchodkovom veku. Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na dcéru zvýšeným výživným - teda sumou 210,- eur mesačne od podania návrhu, t.j. od 11.08.2020 a to vzhľadom na vyššie popísané pomery zistené na jeho strane. Súd prvej inštancie nezohľadnil argument otca, že má nízky príjem na zabezpečovanie potrieb maloletej B., keďže otec súdu sám uviedol, že jeho náklady presahujú jeho dosahovaný príjem, no napriek tejto skutočnosti sa v rámci dedičského konania vzdal značného majetkového prospechu vo forme zákonného dedičského podielu v nie zanedbateľnej hodnote. Otec žije v regióne s dostatkom pracovných pozícií, jeho zdravotné problémy ho zásadne neobmedzujú v jeho doterajších zárobkových aktivitách, avšak úsilie zvýšiť si príjem, vzhľadom na ním deklarovanú výšku svojich životných nákladov a výdavkov a viacero vyživovacích povinností súdu nepreukázal. Súd prihliadol pri rozhodovaní aj na skutočnosť, že časť potrieb dieťaťa matka hradí z prídavkov, ktoré na neho poberá.

17. Súd prvej inštancie v závere svojho rozhodnutia uviedol, že nemohol vyhovieť návrhu matky na úhradu nákladov z liečebného pobytu maloletej, z očného vyšetrenia, ako aj z kúpy bicykla, nakoľko na úhradu týchto vecí slúži práve súdom určené výživné. Nakoľko však v predmetnom konaní nebol viazaný návrhom (§ 40 CMP), o tomto nerozhodoval samostatným výrokom.

18. K zvýšeniu výživného súd prvej inštancie pristúpil odo dňa podania návrhu, t.j. od 11.08.2020. Otcovi za obdobie od 11.08.2020 do dňa 11.03.2020 vznikol na bežnom výživnom dlh v celkovej výške 601 eur (210 eur - 120 eur = 90 eur x 6 mesiacov = 540 eur + alikvótna čiastka za 21 dní = 61 eur). Vyčíslený nedoplatok na zročnom výživnom uložil súd otcovi povinnosť zaplatiť v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, keď takúto dobu považoval súd vzhľadom na preukázané pomery otca za primeranú na zabezpečenie dostatočných finančných prostriedkov na úhradu dlhu bez ohrozenia vlastnej životnej úrovne.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

20. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného podal otec maloletej odvolanie, z dôvodu, že napadnutý rozsudok sa nezakladá na úplnom zistení skutkového stavu veci, pretože otec maloletej má za to, že prvoinštančný súd nevykonal správne dokazovanie, nesprávne vyhodnotil skutkový stav a dôkazy, ktoré boli predložené v súdnom konaní, a tak na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu rozhodol v prospech matky maloletej. Otec uviedol, že súd prvej inštancie vydaný rozsudok odôvodnil tým, že vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov a dospel k záveru, že ostatné schopnosti a možnosti otca za zohľadnenia kritérií, ktoré uviedol, umožňujú otcovi platiť výživné v určenom rozsahu. K zvýšeniu výživného súd pristúpil odo dňa podania návrhu matky na zvýšenie výživného, t.j. od 11.8.2020. Otec maloletej v priebehu súdneho konania uviedol, že je schopný a ochotný platiť na maloletú zvýšenou sumou o 30,- eur mesačne, pretože má ďalšie 2 vyživovacie povinnosti a zvýšenie výživného na takú sumu, aká bola určená súdom, by bolo pre neho likvidačné. Otec maloletej sa nebráni platiť výživné vo vyššej sume, ale nesúhlasí s určenou sumou, pretože sám má zdravotné problémy a po zaplatení všetkých vyživovacích povinností, výdavkov spojených s bývaním, ako aj ďalších nákladov na lieky, bude jeho sociálna a ekonomická situácia nepriaznivá. Otec uviedol, že maloletej platí pravidelne súdom určené výživné, jeho majetkové pomery sa nezmenili. Z uvedeného dôvodu otec maloletej navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na nové rozhodnutie.

21. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že súd prvej inštancie vydal rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti na maloletú B. s tým, že toto nie je pre otca likvidačné. Matka má za to, že otec sa neustále sťažuje na to, ako je pre neho platenie na vlastné dieťa náročné, avšak za 11

rokov neprispel nad rámec, okrem súdom stanoveného výživného. Poukázala na to, že otec navštevuje Bratislavu a iné miesta za účelom demonštrácie proti našej vláde a taktiež má prostriedky na rôzne výlety. Má za to, že povinný rodič má vynaložiť maximálne úsilie na to, aby si zadovážil dostatočné prostriedky na to, aby si vyživovaciu povinnosť riadne plnil a až keď mu po splnení tejto povinnosti zostanú finančné prostriedky, môže ich použiť na uspokojenie vlastných potrieb. Pokiaľ ide o otcov zdravotný stav matka uviedla, že podľa doložených lekárskejších správ sa jeho stav normalizoval, a súčasne má odporúčané zvýšiť príjem vápnika a fosforu, čo nie nič závažné. Otec na dopyt konajúcej sudkyne, aké má náklady spojené s liečbou uviedol, že tieto nevie uviesť, že ich má každé 3 mesiace, avšak nedopláca zásadne vyššou sumou. Lenivosť nie je choroba. Matka poukázala na to, že otec by si dokázal privyrobiť, aby zvýšil svoje finančné nároky a tým pádom by nemal problém so zvýšeným výživného na maloletú, ktorá na rozdiel od otca zdravotné problémy má aj preukázané, a tým pádom by jej umožnil ľahší spôsob života. Matka zdôraznila, že výdavky maloletej sa stále zvyšujú, momentálne absolvovala vyšetrenie chrupu pod narkózou, a celý zákrok vrátane opravy zubov stál cca 150,- eur. Poukázala na to, že výživné na maloletú od otca je strhávané exekučným príkazom a taktiež sa otec vzdal výhodnejších majetkových pomerov z dedičstva. Na základe uvedeného žiada zamietnuť odvolanie otca proti rozsudku.

22. Na vyjadrenie matky otec uviedol, že proti uvedenému rozsudku súdu podal otec maloletej v zákonom stanovenej lehote odvolanie listom zo dňa 15.4.2021, v ktorom vyjadril svoj nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie, a to z dôvodu, že súd neprihliadol na finančné možnosti a zdravotný stav otca a rozhodol v prospech matky. Výška súdom určeného výživného nezodpovedá možnostiam a majetkovým pomerom otca, pretože jeho príjem nevzrástol, a ani nedošlo na strane otca k podstatnej zmene pomerov, odôvodňujúcej zmenu doterajšieho rozhodnutia súdu o výživnom. Otec maloletej namieta, že tvrdenia matky maloletej viedli súd k určeniu vyššieho výživného, pričom súd nezohľadnil existenčné potreby otca pri zohľadnení jeho ďalších dvoch vyživovacích povinností. Otec má za to, že matka maloletej vo svojom vyjadrení uvádza skutočnosti, ktoré sú irelevantné pre toto konanie. Otec maloletej nepopiera, že sa jedenkrát zúčastnil protestu v Bratislave, avšak táto skutočnosť nemá žiadny vplyv na danú vec. Majetkové a sociálne pomery otca sú nezmenené, opätovne uvádza, že sa nebráni plateniu výživného zvýšenou sumou o 30,- eur mesačne, ale nesúhlasí so sumou, určenou súdom v sume 210,- eur mesačne, od ktorej sa odvíja aj určenie zaostalejšieho výživného. Argumentácia matky, ktorú uvádzala v priebehu súdneho konania, ako aj vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca, je účelová a nezodpovedá skutočnosti. Matka maloletej poukazuje na osobný život otca maloletej a uvádza skutočnosti, ktoré nijako nesúvisia s jej návrhom na zvýšenie výživného a tento jej návrh nijako neodôvodňujú. Otec maloletej zotrváva na svojom návrhu, pretože sám má zdravotné problémy a po zaplatení všetkých vyživovacích povinností, výdavkov spojených s bývaním, ako aj ďalších nákladov na lieky, bude jeho sociálna a ekonomická situácia nepriaznivá. Z uvedeného dôvodu otec maloletej navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

23. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca a uviedla, že na svojich predchádzajúcich vyjadreniach trvá. Otec by si mal uvedomiť, že svojim deťom má dávať rovnako. Zdôraznila opätovne, že maloletej za 11 rokov života nedal nič nad rámec, nezobral ju na výlet, nekúpil darček, ani oblečenie. Zvyšné deti o toto všetko ukrátené nie sú. Napriek vyjadreniam otca trvá na tom, že otcovi nebolo odopierané stretávať sa s maloletou, odporca neprejavil záujem a od narodenia sa dcére vyhýbal. Zdôraznila, že žila s otcom 5 rokov a za tento čas vie posúdiť, ako sa otec správa. Žil ako bohém, stále sa ľutoval, nariekal a sťažoval sa, ako nič nejde alebo nedá sa. Ani raz počas spolužitia neriešil to, ako by sa dalo niečo zlepšiť, do roboty ho musela tlačiť, stále iba očakával, kto za neho všetko vybaví a kto mu čo dá. Matka má za to, nech sa otec začne správať ako chlap, začne si plniť povinnosti. Uviedla, že súd prvej inštancie bol voči otcovi zhovievavý, nakoľko potreby dcéry sú omnoho vyššie, ako bolo stanovené výživné. Matka v závere uviedla, že trvá na rozhodnutí súdu prvej inštancie t.j. tak, aby súd ponechal toto rozhodnutie v plnom znení.

24. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

25. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania, podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 20. júla

2022 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, otec, a súčasne kolízny opatrovník, upovedomení zákonným spôsobom.

26. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne.

27. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

28. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase od predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Pre zmenu rozhodnutia o výživnom nepostačuje len úvaha o tom, že doterajšie výživné je už nepostačujúce, či všeobecné konštatovanie o zmene pomerov v dôsledku uplynutia určitého času.

29. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie, vykonal potrebné dokazovanie a v rámci neho i zistenie a porovnanie pomerov na strane maloletej B., ako aj na strane jej rodičov v čase od poslednej úpravy (t.j. od roku 2018), s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci (t.j. v roku 2021 v čase rozhodovania na súde prvej inštancie a v roku 2022 v čase rozhodovania odvolacieho súdu). Z tohto dokazovania vyvodil správne závery skutočného stavu, a následne správne právne závery, s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. Odvolací súd opakovane uvádza, že naposledy bolo o určení vyživovacej povinnosti k maloletej B. rozhodované rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 22P/59/2017-116 zo dňa 08.02.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 22P 89/2017-120 zo dňa 29.02.2018 v znení rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/221/2018-157 zo dňa 13. novembra 2018, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú B. U., B.. XX.XX.XXXX, od 22.03.2017 zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne. Naposledy teda bolo o výške vyživovacej povinnosti rozhodované v čase, keď mala maloletá B. X rokov a X mesiace. V súčasnosti t.j. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti na maloletú B. mala táto v čase rozhodovania súdu prvej inštancie skoro XX rokov (XX rokov XX mesiacov), v čase rozhodovania odvolacieho súdu má XX rokov a X mesiace. Odvolací súd má za to, že je nepochybné, že podstatná zmena pomerov nastala hlavne na strane maloletej B.. Maloletá vyrástla, zvýšili sa jej výdavky v súvislosti s prechodom na druhý stupeň školskej dochádzky, v súvislosti s rastom, ale aj so stravou, ako aj s ošatením. Najväčšie

výdavky má však maloletá v súvislosti so svojim zdravotným stavom, nakoľko jej zdravotný stav vyžaduje rehabilitácie, pravidelné kontroly u špecialistov, rôzne pomôcky (bicykel, podložky), a súčasne aj kúpeľnú liečbu. Maloletá je uznaná ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím a s účinnosťou od 01.06.2019 bol matke priznaný aj peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je maloletá. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že zvýšenie výživného zo sumy 120,- € na sumu 210,- € je pre neho finančne neúnosné, s poukazom na svoj zdravotný stav, ako aj ďalšie vyživovacie povinnosti. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie riadne zistil príjem otca, riadne zistil jeho osobné, zárobkové a majetkové pomery a vyhodnotil, že je v schopnostiach a v možnostiach otca dosahovať vyšší príjem ako otec deklaruje v konaní pred súdom. Otec je vyučený maliar, je riadne zamestnaný a dosahuje príjem cca 880,- eur netto. Súd prvej inštancie v neprospech otca vyhodnotil skutočnosť, že otec sa po smrti svojho otca dohodol v rámci dedičského konania na tom, že podiel 1 nehnuteľnosti v hodnote 75.000,- eur pripadajúci do dedičstva, ako aj všetky finančné prostriedky pripadajúce do dedičstva v sume 9.351,27 eur nadobudne z dedičstva jeho matka. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že otec má cca XX rokov, ide teda o muža v produktívnom veku, s miernymi zdravotnými problémami, pričom bývanie má zabezpečené prostredníctvom svojej matky, je riadne zamestnaný, odbudla mu jedna vyživovacia povinnosť na plnoletú dcéru W. (zostali mu okrem maloletej B. ešte 2 vyživovacie povinnosti), pričom s poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody má odvolací súd za to, že otec má schopnosti a možnosti platiť zvýšené výživné na maloletú B. vo výške 210,- € mesačne. Zvýšenie výživného je dôvodné aj s prihliadnutím na skutočnosť, že o maloletú B. sa 24 hodín denne stará jej matka, hradí jej všetky náklady, má s ňou výdavky v súvislosti s jej vážnym zdravotným stavom, a preto argumentáciu otca uvedenú v rámci jeho podaného odvolania odvolací súd nezhliadol ako dôvodnú. Vyživovacia povinnosť rodiča voči maloletému dieťaťu je prvoradá, a prioritná, ktorá má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami povinného rodiča, a preto otcova argumentácia, že nemá dostatočne vysoký príjem, neobstoí a nemá oporu ani v Zákone o rodine. Odvolací súd v závere uvádza, že so všetkými argumentmi otca uvedenými v rámci podaného odvolania sa už riadne vysporiadal súd prvej inštancie, a preto odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Inak povedané, ani jeden z argumentov uvedených v rámci odvolania otca, nebol spôsobilý spochybníť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

30. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Odvolací súd zdôrazňuje, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

31. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

32. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ODS. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).